

Όσο και να μας κλειδώνετε θα είμαστε τα νετρίνα^[1] σας!

Ίσως πολλοί από εμάς θα ήθελαν να φαντάζονται **το πανεπιστήμιο** σαν έναν ανοιχτό χώρο, προσιτό και φιλικό προς το σύνολο της κοινωνίας. Φυσικά δεν είναι αυτή η πραγματικότητα που βιώνουμε. Η κοινωνική απεύθυνση που παρουσιάζει είναι ως επί το πλείστον εμπορευματικού χαρακτήρα καθώς το πανεπιστήμιο συνδέεται με την κοινωνία με καπιταλιστικούς όρους και **ευνοεί τη** δράση φορέων και ομάδων που εξυπηρετούν και δεν αντιτίθενται στην **κυρίαρχη ιδεολογία**. Από την άλλη **αποκλείει τη δράση ανεξάρτητων ομάδων** και συλλογικοτήτων **που δρουν αδιαμεσολάβητα**.

Στην ουσία το πανεπιστήμιο επιλέγει ποιες ομάδες θα υποστηρίξει και γι' αυτό **τον τελευταίο καιρό έχουμε βρεθεί αντιμέτωποι με προσπάθειες της διοίκησης να καταστείλει διάφορες δραστηριότητες πολιτικών και πολιτιστικών ομάδων**.

Μερικά παραδείγματα αυτού είναι το γκρέμισμα του χώρου που θα στέγαζε το στέκι του συλλόγου φοιτητών του **μαθηματικού**, αγνοώντας εντελώς το αντίστοιχο ψήφισμα του συλλόγου. Παρόμοια ήταν η αντίδραση της διοίκησης και στην περίπτωση του στεκιού του **οικονομικού**, το οποίο είχε αρχικά διατεθεί στη ΔΑΠ και μόλις υπήρξε η επιθυμία για χρήση του από φοιτητές της σχολής αμέσως χτίστηκε η πόρτα του χώρου εμποδίζοντας τη χρήση του. Περαιτέρω, έχουμε τις προσπάθειες σφραγίσματος του **πολυτεχνείου** τα σαββατοκύριακά, το κόψιμο του ρεύματος στη **νομική** τις βραδινές ώρες ώστε να μη μπορεί να χρησιμοποιηθεί και την αλλαγή της κλειδαριάς της **Σ.Θ.Ε.**, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει πρόσβαση στο κτήριο παρά μόνο τις ώρες των μαθημάτων.

Υπάρχει λοιπόν ένα γενικότερο κλίμα καταστολής με **αποτέλεσμα** μετά το τέλος των ωρών διδασκαλίας **να μην υπάρχει πρόσβαση στους χώρους εκτός και αν υποκύψεις στον εκβιασμό να δώσεις αναφορά και τα στοιχεία σου** ώστε να πάρεις ίσως άδεια από τη διοίκηση (αν αυτή κρίνει ότι είσαι αρκετά νομιμόφρων και δεν την ενοχλείς). Απαραίτητη προϋπόθεση βέβαια το να έχεις φοιτητική ιδιότητα, πράγμα που **ακυρώνει παντελώς τον κοινωνικό χαρακτήρα των πανεπιστημιακών χώρων** καθώς αποκλείονται πολιτικές, πολιτιστικές και άλλες ομάδες.

Για την κατάσταση αυτή δεν φταίνε αποκλειστικά οι καθηγητές και οι πρυτάνεις. Υπάρχει **μεγάλο μερίδιο ευθύνης και σε εμάς τους φοιτητές**. Συνήθως επιλέγουμε να στεγάζουμε τις ανάγκες μας σε χώρους εκτός του πανεπιστημίου πράγμα που οδηγεί στην **αντιμετώπισή του ως ένα αποξενωμένο κτίριο** στο οποίο απλά κάνουμε μάθημα. Από την άλλη υπάρχει **αδιαφορία** μερίδας φοιτητών, συνεπώς τις περισσότερες φορές που υπάρχουν κινήσεις καταστολής δράσεων **οι αντιδράσεις δεν είναι τόσο ισχυρές όσο θα έπρεπε**. Τέλος σε αρκετές από τις εκδηλώσεις που οργανώνονται, οι διοργανωτές αντιμετωπίζουν τους χώρους του πανεπιστημίου με ανευθυνότητα και **χωρίς φροντίδα**, με αποτέλεσμα είτε να προκαλούνται καταστροφές είτε να **επιβαρύνονται οι εργαζόμενοι** της καθαριότητας με περισσότερη δουλειά τη στιγμή που η στοιχειώδης αλληλεγγύη θα ήταν να τους διευκολύνουμε. Αυτές οι καταστάσεις δίνουν **λαβές κοινωνικής νομιμοποίησης της καταστολής**.

Η ασφάλεια για πολλούς είναι συνώνυμο με την αστυνόμευση και τα κλειδωμένα κτήρια. Η “εγκληματικότητα”, που εντελώς υποκριτικά χρησιμοποιείται ως δικαιολογία για περαιτέρω αστυνόμευση, δεν οξύνεται με την ύπαρξη του ασύλου, με την ύπαρξη αντιεραρχικών συνελεύσεων και κινηματικών δράσεων. **Ένας ασφυκτικός κλοιός αστυνόμευσης δεν συνεπάγεται ασφάλεια ή διατήρηση της σωματικής ακεραιότητας.** Εξάλλου μην ξεχνάμε ότι η παρουσία των μπάτσων γίνεται αισθητή μόνο όταν έχει κάποια πορεία και συνήθως τότε **περισσότερο απειλούν παρά προστατεύουν τη σωματική ακεραιότητα.**

Όσο για την προστασία από κλοπές, επιθέσεις και βιασμούς, μπορούμε να ρωτήσουμε τους μετανάστες στο κέντρο της Αθήνας πόσες φορές μπάτσοι που τους έχουν σταματήσει για έλεγχο τους έχουν κλέψει τα χρήματα και τα χαρτιά τους . Μπορούμε να ρωτήσουμε **τις τρανς** της Θεσσαλονίκης πόσους ξυλοδαρμούς έχουν δεχτεί από αστυνομικούς ή πόσοι **βιασμοί και βασανισμοί** έχουν γίνει **σε αστυνομικά τμήματα** για να συγκαλυφθούν στη συνέχεια. Μπορούμε να ρωτήσουμε πόσες **κοπέλες** έχουν **παρενοκληθεί από αστυνομικούς** εν ώρα υπηρεσίας ή και όχι. Στην ουσία λοιπόν, **η ασφάλεια δεν είναι τίποτε περισσότερο από προστασία των εκόντων και των συμφερόντων τους, απέναντι σε όσους/ες τους απειλούν: τους μη έχοντες, όσους κάθε φορά περισσεύουν, όσους και όσες αγωνίζονται ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση.** Στο όνομα αυτού γίνονται όλες οι προσπάθειες καταστολής.

Για εμάς μια κοινωνία γεμάτη κλειδαριές και αστυνόμευση είναι φοβική και όχι ασφαλής. Όσο για το πανεπιστήμιο θέλουμε να είναι ένας ζωντανός και όχι αποστειρωμένος χώρος, στον οποίο όλοι και όλες θα

έχουν ελεύθερη πρόσβαση, θεωρώντας βέβαια αυτονόητη την υπευθυνότητα και το σεβασμό ως προς τη χρήση του καθώς και τη μη αναπαραγωγή εξουσιαστικών συμπεριφορών. Δε θα νιώσουμε ποτέ μεγαλύτερη ασφάλεια με την αύξηση της αστυνόμευσης και τα κλειδωμένα κτίρια, αλλά νιώθουμε ασφαλείς σε χώρους όπου η κίνηση του κόσμου είναι συνεχής, όπου πραγματοποιούνται εκδηλώσεις, συνελεύσεις, φεστιβάλ, προβολές, παραστάσεις, συναντήσεις..

15/3/2014

Αυτόνομο Σχήμα Φυσικού

<http://autonomofysiko.espinblogs.net/>

[1] Τα νετρίνα είναι στοιχειώδη σωματίδια που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια πυρηνικών αντιδράσεων όπως αυτές που συντελούνται στο εσωτερικό των αστέρων. Τα συγκεκριμένα σωματίδια κινούνται σχεδόν με την ταχύτητα του φωτός και είναι πολύ δύσκολο να ανιχνευθούν γιατί διέρχονται μέσα από την ύλη αλληλεπιδρώντας σχεδόν μηδενικά μαζί της. **Με λίγα λόγια περνάνε ελεύθερα μέσα από κάθε σώμα χωρίς να χρειαστεί να χτυπήσουν την πόρτα!**